

Juliusz Leszczyński, Aleksander Czaplicki, M. Cincio, Andrzej Malicki

Kronika

Palestra 27/10(310), 103-113

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

pośrednio w przedsiębiorstwach, kolchozach, sowchozach, klubach, domach kultury, redakcjach gazet i w miejscu zamieszkania. W punktach tych, gdzie dyżurują adwokaci, obywatele mogą uzyskać bezpłatnie porady, konsultacje prawne z zakresu ustawodawstwa lub projekt dokumentu prawnego. Obecnie działa w kraju około 4 tys. zespołów adwokackich i ponad 17 tysięcy punktów konsultacyjnych (...). W związku z postanowieniami majowego (1982 r.) Plenum KC KPZR, jednym z głównych zadań adwokatury stało się polepszenie obsługi prawnej ludności wiejskiej. Trzeba tak organizować pracę, aby wszystkie wiejskie zespoły adwokackie miały komplet adwokatów."

„W celu udzielania pomocy prawnej ludności Moskiewskie Miejskie Kolegium Adwokatów zorganizowało w Moskwie dwadzieścia siedem zespołów adwokackich, grupujących od 25 do 48 adwokatów każdy (...). W celu przyjmowania obywateli w zespołach adwokackich tworzy się stałe brygady adwokatów, których pracą kierują najbardziej doświadczeni i kwalifikowani starsi konsultanci (...). W pomieszczeniach zespołów adwokackich wywieszono ogłoszenia informujące o czasie pracy, grafiki dyżurów adwokatów oraz cennik usług adwokackich (...). Prezydium Moskiewskiego Miejskiego Kolegium Adwokatów prowadzi szeroko zakrojoną działalność w zakresie podnoszenia jakości i efektywności pracy adwokatów. Zorganizowano Społeczny Instytut Naukowo-Badawczy Działalności Adwokackiej, prowadzone są kursy doskonalenia zawodowego adwokatów (...); regularnie uogólnia się doświadczenia pracy adwokatów w prowadzeniu poszczególnych kategorii spraw karnych i cywilnych, z powodzeniem działają wybrane rady metodyczne (...). Pomocy prawnej organizacjom udziela się na podstawie zawartych porozumień."

s.m.

KRONIKA

I. KRONIKA CENTRALNA

Wizyta przedstawicieli Prezydium NRA u I Prezesa Sądu Najwyższego

W dniu 7 lipca 1983 r. I Prezes Sądu Najwyższego prof. dr hab. Włodzimierz Berutowicz przyjął przedstawicieli Prezydium NRA w osobach: wiceprezesa NRA adw. Marię Budzanowską, wiceprezesa NRA adw. Jerzego Biejata i sekretarza NRA adw. Wiesława Szczepińskiego.

Przedstawiciele NRA poinformowali Pierwszego Prezesa SN o obecnej sytuacji w adwokaturze. Ze swej strony Pierwszy Prezes SN przedstawił niektóre zagadnienia organizacyjne podjęte w Sądzie Najwyższym w związku z koniecznością rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy odwołań od decyzji Mi-

nistra Sprawiedliwości, sprzeciwiających się wpisowi na listę adwokatów i aplikantów adwokackich, a także wystąpień Ministra Sprawiedliwości o uchylenie uchwał organów adwokatury sprzecznych z prawem.

Ustalono, że odbędzie się wspólne spotkanie Kolegium sędziów Sądu Najwyższego—Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oraz Prezydium Nacionalnej Rady Adwokackiej, na którym zostanie przedstawiona praktyka organów samorządu adwokatury w stosowaniu przepisów prawa o adwokaturze.

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego wyraził pogląd o celowości zwracania się do Prezydium NRA o opinie w niektórych wątpliwych sprawach prawnych na tle przepisów prawa o adwokaturze, a także o celowości udziału

odpowiednio przygotowanego merytorycznie przedstawiciela Naczelnej Rady Adwokackiej w naradach roboczych Sądu Najwyższego, poprzedzających uchwalanie przez Sąd Najwyższy wytycznych wymiaru sprawiedliwości.

II. Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba lubelska

Wybory nowych władz samorządu adwokackiego w Lublinie. W dniach 4 i 11 maja 1983 r. odbyło się sprawozdawczo-wyborcze Zgromadzenie adwokatów Izby lubelskiej. Było to pierwsze ustawowe zgromadzenie wszystkich adwokatów Izby zwołane na podstawie nowego prawa o adwokaturze.

Możliwość wyboru okręgowych władz adwokatury nie przez delegatów, lecz bezpośrednio przez ogół adwokatów, wywołała dość duże zainteresowanie. Na 209 adwokatów uprawnionych do głosowania stawilo się w pierwszym terminie 165 osób, a w drugim (11 maja) — 131 osób.

W zgromadzeniu wzięli udział liczni zaproszeni goście. Naczelną Radę Adwokacką reprezentowała wiceprezes adw. Mařia Budzanowska i rzecznik dyscyplinarny adw. Jan Ciećwierz.

Dość sprawnie wybrano dwóch współprzewodniczących zgromadzenia: adw. Piotra Pytkę i adw. Ireneusza Bieniaszkiewicza, sekretarza zgromadzenia — adw. Mieczysława Czekařa oraz członków poszczególnych komisji. Przewodniczącym Komisji wyborczej został adw. Mieczysław Kościółko, Mandatowo-skrutacyjnej — adw. Tadeusz Michalski (w drugim dniu adw. Marian Muszak), a Komisji wnioskowej — adw. Adam Jurkiewicz.

Sprawozdanie z działalności ustępujących władz złożyli: w imieniu Okręgowej Rady Adwokackiej — dziekan

adw. dr hab. Jerzy Markiewicz, Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego — prezes adw. Konstanty Winkler i Komisji Rewizyjnej — przewodniczący adw. Tadeusz Stępiak.

Dziekan ORA adw. J. Markiewicz scharakteryzował niełatwą pracę Rady w okresie przypadającym na burzliwe wydarzenia w naszym kraju. Do osiągnięć samorządu zaliczył m.in.: samoczynne włączenie się samorządu w nurt demokratycznych przemian kraju, ukierunkowanie aspiracji i dążeń adwokatów w działalność odbywaną wyłączenie w ramach organów samorządowych (np. bardzo wczesne powołanie przez Radę Komisji Problemowej do opracowania dezyderatów i postulatów pod adresem władz czy też poparcie — jako pierwsza Rada w kraju — idei utworzenia Stowarzyszenia Adwokatów i Aplikantów Adwokackich). Ponadto do osiągnięć ustępujących władz adwokatury zaliczył dziekan partnerską współpracę z organami sądowo-prokuratorскими, a także z władzami państwowymi i politycznymi oraz ożywioną działalność kulturalno-społeczną (np. zorganizowanie w Lublinie Zjazdu i Klubu Adwokatów Miłośników Muzyki oraz wydanie tzw. zamojskiego numeru „Palestry”, poświęconego w całości 400-leciu Zamořcia).

Od pierwszych dni wprowadzenia stanu wojennego Rada — jak powiedział dziekan — ustanowiła popołudnio-

we dyżury zespołów i adwokatów dla zapewnienia stałej obrony ludziom tego potrzebującym. Adwokaci lubelscy chlubnie wypełnili to zadanie. Mówca podniósł także, że wielu adwokatów, zrażonych marazmem w działalności Zrzeszenia Prawników Polskich, wystąpiło z tej organizacji i w ten sposób, wobec braku adwokackiej organizacji zawodowej, wytworzyła się pewna luka w tej dziedzinie. Dziekan poruszył również sprawy kadrowe (duże zainteresowanie radców prawnych wykonywaniem zawodu adwokata), trudności lokalowe (brak odpowiednich pomieszczeń dla zespołów w Lublinie i Puławach) i pogarszające się kwestie bytowe (potrącenia sięgają już 60%).

Na zakończenie swojego wystąpienia dziekan stwierdził, że koniecznością obecnych czasów jest to, by adwokatura nie zamykała się w swych wewnętrznych sprawach zawodowych czy bytowych, lecz by szeroko działała na wielu frontach spraw publicznych, zwłaszcza kulturalnych i intelektualnych, do czego zresztą ma naturalne predyspozycje i możliwości.

Następnie adw. Jerzy Muchowski, b. prezes rozwiązanego lubelskiego oddziału Stowarzyszenia Adwokatów i Aplikantów Adwokackich, zapoznał zebranych z oficjalnymi dokumentami traktującymi o rozwiązaniu Stowarzyszenia przez prezydenta m. Łodzi oraz ze stanowiskiem Ministra Spraw Wewnętrznych, który utrzymał tę decyzję w mocy.

W dyskusji nad sprawozdaniami ustępujących organów adwokatury udział wzięli adw. adw.: Adam Jurkiewicz, Irena Lizut, Dymitr Czyżewski, Wojciech Jarosławski, Tomasz Przeciechowski, Kazimierz Krzymowski, Roman Panas i Stanisław Michalski.

Tematem kolejnych wystąpień były kwestie związane ze zmianą projektu regulaminu wzajemnej pomocy koleżeńkiej (wyjaśnień w tej kwestii

udzielił skarbnik Rady adw. Zenon Pietraszko), a ponadto szeroko rozumiane sprawy kolegów-emerytów i rencistów, problemy materialne wynikające ze wzrostu kosztów utrzymania zespołów i postępowania pauperyzacji zawodu, swoboda wykonywania zawodu i odwaga cywilna adwokata w obronie interesów obywatela, dbałość o godność i wolność wykonywania zawodu, krytyka dyskryminowania adwokatów z powodu ukończenia określonego wieku oraz niektóre kwestie związane z uprawnieniami ministra sprawiedliwości w stosunku do adwokatury (np. sprzeciw od wpisu na listę adwokatów i aplikantów, zawieszenie adwokata w czynnościach zawodowych itp.).

Zastanawiano się, jak dalece sformułowania nowego prawa o adwokaturze w zakresie zadań adwokatury oraz tekstu przysięgi adwokackiej realizowane są w praktyce. Czy istotnie adwokaci i organy adwokackie robią wszystko, by te obowiązki zrealizować? Czy można mówić o pełnej swobodzie wykonywania zawodu? Jakie w związku z tym obowiązki ciążyą na samorządzie? Mówiono o konieczności zainteresowania się samorządu sytuacją materialną, bytową i duchową osób odbywających karę pozbawienia wolności, nawiązywano w tej mierze do idei „Patronatu”. Mówiono o szacunku dla człowieka, o poszanowaniu jego godności i wolności wewnętrznej, o zadaniach adwokatury w tej dziedzinie. Powoływano się na wielkie postacie adwokatury polskiej, stanowiące dla młodej kadry adwokackiej godny wzór do naśladowania.

Do niektórych z poruszonych kwestii, zwłaszcza dotyczących swobody wykonywania zawodu, ustosunkował się dziekan Rady adw. Jerzy Markiewicz, który stwierdził, że nie skrzepowane niczym przedstawianie przez adwokata różnych punktów widzenia broniącej osoby należy do jego ustawowych uprawnień i dlatego jakakolwiek

ingerencja w te uprawnienia jest niedopuszczalna, przy czym należy mieć zawsze na uwadze troskę o nieprzekraczanie wolności słowa, którego granica jest zresztą nie określona ściśle i ma charakter względny.

Z dużym zainteresowaniem spotkało się wystąpienie wiceprezesa NRA adw. Marii Budzianowskiej, która w przemówieniu swym duży nacisk położyła na właściwe realizowanie swego prawa o adwokaturze, dającego samorządowi nowe odpowiedzialne obowiązki i uprawnienia. Omówiła niektóre funkcje adwokatury, m.in. te, które są związane z udzielaniem pomocy prawnej obywatelowi w ramach obowiązującego systemu prawa, z uruchomieniem wewnętrznej sygnalizacji o każdym wypadku naruszenia prawa bądź z podejmowaniem wielu inicjatyw społeczno-prawnych (np. propozycja NRA w zakresie uchwalenia ustawy o amnestii i abolicji lub udzielanie — z inicjatywy własnej — opinii o stanowieniu prawa). Zwróciła również uwagę na obecną politykę kadrową organów adwokatury z położeniem akcentu na podstawowy kierunek dopływu kadr z własnej aplikacji adwokackiej, przy czym powinien być stworzony system przyjęć uniemożliwiający jakkolwiek protekcyjność przy dokonywaniu wpisów. W związku z wejściem przepisów ustawy ograniczających wykonywanie zawodu z powodu wieku, zaapelowała do zebranych o szukanie rozwiązań umożliwiających zatrudnianie doświadczonych adwokatów jako konsultantów zespołów lub w charakterze kierowników zespołów na podstawie umowy o pracę. Nawiązując do postulatu dziekana Markiewicza, aby tworzyć adwokatów intelektualną, i akceptując ten kierunek dodała, że należy rozszerzyć to pojęcie na adwokatów w pełni etycznych.

Następnie rozpoczęła się dalsza część zgromadzenia, mianowicie zgłaszanie kandydatur i wybory okręgowych or-

ganów adwokatury. Na stanowisko dziekana Rady zgłoszono pięciu kandydatów: adw. adw. Józefa Blachę, Jana Czyżewskiego, Mieczysława Jurkiewicza, Jerzego Markiewicza i Edwarda Miynarskiego. Dwóch z nich, mianowicie adw. M. Jurkiewicz i J. Markiewicz, nie przyjęli kandydatur, spośród zaś pozostałych trzech w drugiej turze głosowania znaczną większością głosów dziekanem wybrano adw. Jana Czyżewskiego, dotychczasowego sekretarza Rady.

W pierwszej turze wyborów bezwzględną większością głosów wybrano ponownie prezesem Sądu Dyscyplinarnego adw. Konstantego Winklera, a przewodniczącym Komisji Rewizyjnej — adw. Piotra Pytkę.

W skład **Okręgowej Rady Adwokackiej**, w kolejności otrzymanych głosów, weszli: kol. kol. Zenon Pietraszko, Mieczysław Jurkiewicz, Józef Blacha, Tadeusz Stępnik, Jolanta Krzyżanowska, Ireneusz Bieniaszkiewicz, Walerian Wysocki, Tomasz Przecieczowski, Witold Rychter i Marek Czapski. Zastępcami członków Rady zostali: Mieczysław Kościółko, Krzysztof Zawadzki i Stanisław Krak.

Członkami **Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego**, w kolejności otrzymanych głosów wybrano adw. adw.: Czesława Pawelczaka, Adama Jurkiewicza, Andrzeja Ślaskiego, Ewę Hoffman, Wojciecha Jarosławskiego, Mieczysława Czekaja, Stanisława Estreicha, Adolfa Chmurzyńskiego, Leszka Pasiecznego, Henryka Popiołka, Witolda Zimera, Macieja Stopczyńskiego, Jerzego Pogonowskiego, Henryka Niemierskiego, Zbigniewa Pikułińskiego i Zdzisława Latoszyńskiego, a zastępcami członków: Romana Pyszyckiego, Włodzimierza Wysockiego i Lesława Bindasa.

Do **Komisji Rewizyjnej** weszli Koledzy: Wanda Dolińska, Kazimierz Kuśmierz, Zofia Miernowska i Jolanta Tarkiewicz.

Mandaty delegatów na Krajowy

Zjazd Adwokatów w Warszawie otrzymali (również w kolejności odanych głosów) adw. adw.: Jan Czyżewski, Piotr Pytka, Ferdynand Rymarz, Jerzy Markiewicz, Wojciech Jarosławski, Mieczysław Jurkiewicz, Tomasz Przecieczowski, Andrzej Słaski, Ireneusz Bieniaszkiewicz, Witold Rychter, Adam Jurkiewicz, Mieczysław Kościółko, Krzysztof Zawadzki, Marek Czapski i Stanisław Estreich.

Po udzieleniu absolutorium ustępującej Radzie Zgromadzenie podjęło uchwałę z następującymi postulatami:

- poprze inicjatywę prezydium NRA i innych izb adwokackich w kraju o zwrócenie się do właściwych władz z wnioskiem o uchwalenie ustawy o amnestii, abolicji oraz o uchylenie trybu doraźnego,
- wystąpić z apelem do Krajowego Zjazdu Adwokatów, Naczelnej Rady Adwokackiej i wszystkich izb adwokackich w kraju o powołanie — w skali krajowej — Zrzeszenia Adwokatów, odpowiadającego zawodowym, kulturalnym i społecznym aspiracjom adwokatury,
- wystąpić do Redakcji „Palestry” z wnioskiem o rozszerzenie publikacji orzeczeń Sądu Najwyższego uwzględniających potrzeby i specyfikę pracy adwokata, albowiem dotychczasowe urzędowe publikacje nie spełniają tych oczekiwań,

- zatwierdzić przedstawiony przez Okręgową Radę — w postaci załącznika — plan rozmieszczenia adwokatów i aplikantów adwokackich z terminem obowiązywania od dnia podjęcia uchwały,
- zobowiązać Okręgową Radę Adwokacką w Lublinie do poczynienia starań o zainstalowanie — za zgodą władz sądowych — kserografu w budynku Sądu w Lublinie w celu usprawnienia sporządzania rentent i odpisów dokumentów,
- zobowiązać Komisję Kultury działającą przy Okręgowej Radzie Adwokackiej do ożywienia i rozszerzenia swej działalności kulturalnej, zaspokajającej potrzeby adwokatów i ich rodzin.

Uchwalony przez Zgromadzenie, obowiązujący już wszystkich, plan rozmieszczenia adwokatów określa: liczbę zespołów w Izbie — na 18 (w tym 8 w Lublinie), a liczbę wykonujących zawód adwokatów — na 189, w tym w Biłgoraju — 7, w Chełmie — 14, w Hrubieszowie — 7, w Krasnymstawie — 6, Kraśniku — 13, Lubartowie — 10, Puławach — 15, Tomaszowie — 7, Włodawie — 3, Zamościu — 17 i w Lublinie — 90. Ustalono też następującą liczbę etatów aplikanckich: w woj. chełmskim — 4, w woj. lubelskim — 10 i w woj. zamojskim — 8; łącznie 22 etaty.

adw. Ferdynand Rymarz

Izba łódzka

Odznaczenie państwowe dla adwokata Izby łódzkiej. Uchwałą Rady Państwa z dnia 26 kwietnia 1983 r. został odznaczony Medalem za Udział w Wojnie Obronnej 1939 r. adw. Józef Malcen, członek Zespołu Adwokackiego Nr 9 w Łodzi.

Adw. Józefa Malcen brał udział w kampanii wrześniowej w 10 dywizji piechoty od początku kampanii do dnia 17 września 1939 r., a następnie był internowany na Litwie.

Okręgowa Rada Adwokacka złożyła gratulacje odznaczonemu koledze.

adw. dr Juliusz Leszczyński

Izba radomska

W maju 1983 r. przeprowadzony został w Izbie radomskiej egzamin dla aplikantów adwokackich. Egzaminowi poddano siedem osób: pięć z Radomia i dwie z Łodzi. Wszyscy byli dobrze przygotowani i zasłużyli na wysokie noty. A oto lista nowych adwokatów: Bogumiła Bartosiak, Danuta Pomorska, Tadeusz Bochniewicz, Krzysztof Krok,

Stefan Lewicki, Marek Sitko i Jarosław Szymczykiewicz.

Dziekan Rady Adwokackiej adw. Jerzy Skorzyński złożył egzaminowanym serdeczne życzenia dobrej i wszechstronnie owocnej pracy w zdobytym przez nich zawodzie.

Aleksander Czaplicki

Izba rzeszowska

1. Okresowa narada kierowników zespołów. W dniu 11 czerwca 1983 r. odbyła się okresowa narada kierowników zespołów adwokackich Izby rzeszowskiej z udziałem wszystkich wizytatorów Wojewódzkiego Zespołu Wizytatorów przy Radzie.

Na program porządku obrad złożyło się omówienie sytuacji organizacyjnej, kadrowej i ekonomicznej w zespołach w związku z przeprowadzonymi ostatnio wyborami kierowników zespołów i planowanym odejściem niektórych kolegów z zespołów wobec przekroczenia granicy wieku. Porządkiem obrad objęto również omówienie sytuacji adwokatury w związku z wyznaczonym na dzień 10 września 1983 r. zgromadzeniem wyborczym członków Izby rzeszowskiej oraz omówienie regulaminu zgromadzenia. Przewidziano ponadto złożenie sprawozdania przez kierowników zespołów oraz wizytatorów.

Naradę otworzył dziekan Rady adw. dr Wiesław Grzegorzczak, dokonując jednocześnie wprowadzenia do porządku obrad dodatkowych punktów i zaznajamiając zebranych z programem prac Naczelnej Rady Adwokackiej, jak również relacjonując zebrany przebieg ostatnich plenarnych posiedzeń Naczelnej Rady Adwokackiej.

Dziekan Grzegorzczak zwrócił uwagę przede wszystkim na problem ogólnej sytuacji w adwokaturze, a w szcze-

gólności na zagadnienie przyjmowania nowych członków Izby, na problemy związane z wykonywaniem zawodu, a ponadto na zagadnienia ustawodawcze i na realizację ustawy—Prawo o adwokaturze z dnia 26 maja 1982 r. W wystąpieniu swoim dziekan zwrócił uwagę na potrzebę pełnej konsolidacji adwokatury rzeszowskiej w celu zapewnienia jednności w jej szeregach. Mówca wspominał o granicy wieku i zakomunikował zebranym o tym, że Sąd Najwyższy uchylił uchwałę NRA dotyczącą adwokatów, którzy ukończyli 70 rok życia po dniu 1 października 1982 r. i w związku z tym koledzy ci do końca lipca 1983 r. będą musieli odejść z zespołów. Dziekan poinformował zebranych o nowych zasadach rekrutacji aplikantów adwokackich, a nadto wspominał o zwiększeniu składki na Fundusz szkolenia aplikantów.

Wiele miejsca poświęcił dziekan problemom związanym ze Zgromadzeniem wyborczym w naszej Izbie, którego termin został wyznaczony na dzień 10 września 1983 r. Zaapelował do kierowników zespołów, by ci poinformowali wszystkich kolegów o potrzebie obowiązkowego uczestnictwa w tym zgromadzeniu, co będzie jednocześnie dowodem dojrzałości politycznej i społecznej naszych kolegów.

Na zakończenie swojej wypowiedzi dziekan omówił przebieg wyborów w Izbie krakowskiej, apelując do zebra-

nych o jedność, zwartość szeregów adwokackich oraz o harmonię i współpracę w zespołach.

Następnie zabrał głos wicedziekan Rady adw. Mieczysław Cincio. W wystąpieniu swoim poruszył sprawy etyki zawodowej, godności wykonywania zawodu oraz sposobu wykonywania zawodu w poszczególnych zespołach na tle odgłosów, jakie dochodzą do Rady z terenu Izby. Powiedział zebranym o informacjach prasowych dotyczących adwokatury jako całości, a w szczególności jej poszczególnych członków, wyprowadzając stąd wniosek, że społeczeństwo bacznie obserwuje zachowanie się społeczności adwokackiej i jej poszczególnych członków.

Wicedziekan zwrócił się do wizytatorów w sprawie wyników wizytacji dokonanej przez nich w ubiegłym roku oraz przedstawił plan pracy wizytatorów na rok 1983. Okresowe narady kierowników zespołów zostały połączone z zebraniem wizytatorów po to, aby wzajemnie zsynchronizować problemy związane z wizytacjami i uczulić kierowników zespołów na te wszystkie uchybienia, które zauważyli wizytatorzy w czasie swoich wizytacji. Stwierdzono, że takie wspólne narady pozwoliły na wymianę szeregu ważnych spostrzeżeń, co niewątpliwie ułatwia pracę nie tylko wizytatorów, ale przede wszystkim kierowników poszczególnych zespołów.

Adw. Cincio omówił również sprawę szkolenia aplikantów w Radzie Adwokackiej, jak również w zespołach, podkreślając szczególną odpowiedzialność patronów tych aplikantów oraz kierowników zespołów za należyte kształcenie młodych adeptów naszego zawodu.

Mówca omówił ponadto sytuację ekonomiczną, finansową i kadrową zespołów adwokackich podkreślając, że ogólnie rzecz biorąc Izba rzeszowska może się poszczycić dużymi osiągnięciami w pracy zawodowej i dydaktycz-

nej. Niemniej jednak daje się zauważyć pewne rozluźnienie dyscypliny w zespołach i na ten problem mówca zwrócił szczególną uwagę.

Kolejnym mówcą był skarbnik Rady adw. Mieczysław Szkućnik ze Stalowej Woli, który poinformował o danych dotyczących obrotów w zespołach naszej Izby za rok 1982, o liczbie spraw, o kosztach utrzymania zespołów i o sprawach podatkowych i ubezpieczeniowych oraz zapoznał zebranych z nową regulacją prawną w tym zakresie.

Inspektor finansowo-księgowy naszej Rady mgr Tadeusz Garbacik zwrócił się do kierowników z prośbą, by kontrolowali należycie dokładnie działalność pracowników księgowo-ka-sowych w zespołach adwokackich, a to w związku z nowymi przepisami podatkowymi, ubezpieczeniowymi itp.

W dyskusji zabrali kolejno głos adw. adw.: Leon Kozdrój, Franciszek Wawrzekiewicz, Lech Świerczewski, Aleksander Bentkowski, Jerzy du Vall, Włodzimierz Janicki i Lesław Wilczek, poruszając różne problemy z życia adwokatury naszego regionu.

Adw. Kozdrój, kierownik Zespołu Adwokackiego w Janowie Lubelskim, postulował potrzebę zbudowania pawilonu dla Zespołu Adwokackiego w tym mieście, proponując realizację tego rodzaju inwestycji wspólnie z Sądem Rejonowym.

Kierownik Zespołu Adwokackiego w Łańcucie adw. Franciszek Wawrzekiewicz poddał pod rozwagę problem, czy w ogóle celowe jest kreowanie jakichkolwiek inwestycji w małych miejscowościach, w których zespoły adwokackie liczą po kilka osób, a to ze względu na wysokie koszty budowy nowych obiektów oraz brak na to funduszy.

Adw. Lech Świerczewski z Rzeszowa krytycznie ocenił działalność niektórych komisji działających przy Radzie, a w szczególności Komisji Socjalnej, oraz zakwestionował anachroniczny, jego zdaniem, regulamin Fun-

duszu Wzajemnej Pomocy, jak również stwierdził, że środowisko adwokackie jest nie doinformowane w zakresie ustawy—Prawo o adwokaturze.

W związku z powyższym wystąpieniem, adw. adw.: Grzegorzycyk, Cincio, Tadeusz Twardowicz i Ludwik Ochwat jednoznacznie stwierdzili, że wypowiedź adw. Świerczewskiego jest wynikiem niedoinformowania tego kolegi w zakresie funkcjonowania wspomnianych wyżej komisji. Wszystkie komisje działają prawidłowo, a ostatnio nawet rozdzielono przez specjalną komisję, złożoną z emerytów i rencistów, bony dolarowe — dar adwokatury austriackiej dla emerytów i rencistów, przy czym w tym zakresie nie było żadnych krytycznych głosów. Przygotowywany jest regulamin Funduszu Wzajemnej Pomocy, ale uchwalić go może tylko Zebranie wyborcze członków Izby, które zostaje zwołane — jak wiadomo — dopiero po czterech latach, wcześniej więc nie można było dokonać odpowiedniej korektury regulaminu tego funduszu.

Adw. Aleksander Bentkowski, kierownik Zespołu Adwokackiego Nr 4 w Rzeszowie, podziękował Radzie za pomoc w rozwiązywaniu szeregu problemów wewnątrzzespołowych i ze swej strony oświadczył, że dołoży wszelkich starań, by pewne konflikty wewnątrzzespołowe zostały zlikwidowane. Podobnie wypowiedział się również adw. Lesław Wilczek z Zespołu w Sanoku.

Adw. du Vall ocenił pozytywnie działalność Rady, jej umiejętność rozwiązywania problemów wewnątrzzespołowych, a w szczególności wysoko ocenił troskę Rady o podawanie do wiadomości członków Izby szczegółowych informacji zawodowych, samorządowych oraz dotyczących działalności Rady.

Na zakończenie narady dziekan Rady podziękował zebranych za czynny w niej udział, podkreślając zarazem, że narada była szczerą i wzajemną

wymianą uwag i spostrzeżeń i pozwoliła zarówno kierownikom zespołów jak i Radzie na wzajemną ocenę pracy kierowników zespołów i członków Rady.

2. Wyróżnienia i odznaczenia w Izbie. Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego decyzją z dnia 22 czerwca 1981 r. powołał adw. Stanisława Bieleckiego, członka Zespołu Adwokackiego w Brzozowie, na stanowisko Przewodniczącego Wojewódzkiego Komitetu Ochrony Przyrody w Krośnie na okres kadencji od 1981 do 1985 r. Jednocześnie Minister Kultury i Sztuki nadał adwokatowi Stanisławowi Bieleckiemu odznakę „Zasłużony Działacz Kultury”. Nadmienić należy, że adw. Stanisław Bielecki jest kustoszem prywatnego muzeum w Rymanowie, o czym kilkakrotnie zamieszczało odpowiednie notatki w „Palestrze”.

Adwokat Ryszard Furman z Leżajski wybrany został wiceprzewodniczącym Wojewódzkiego Oddziału Ligi Ochrony Przyrody i w związku z tym w dniu 18 marca 1983 r. odbyło się w Klubie Garnizonowym Wojska Polskiego w Rzeszowie spotkanie przedstawicieli Ludowego Wojska Polskiego z Prezydium Zarządu Głównego Ligi Ochrony Przyrody, w którym właśnie uczestniczył adw. Ryszard Furman. Zaznaczyć należy, że adw. Furman prowadzi ożywioną działalność na rzecz ochrony środowiska naturalnego, współpracując w tym względzie aktywnie z władzami administracyjnymi, z władzami wymiaru sprawiedliwości, z wojskiem, strażą pożarną oraz z innymi instytucjami odpowiedzialnymi za ochronę przyrody.

W dniu 11 września 1982 r. były wicedziekan Rady adw. Michał Pikor, ogólnie znany i ceniony senior palestry rzeszowskiej, został odznaczony Medalem za udział w wojnie obronnej 1939 r.

Adwokat Wacław Mendys, członek Zespołu Adwokackiego w Jasle, zasłu-

zony działacz Zrzeszenia Prawników Polskich, odznaczony został Złotą Odznaką ZPP, przyznaną mu za wybitne osiągnięcia w działalności dla Zrzeszenia

Wypada wspomnieć również i o tym, że osatnio Złotą Odznakę „Adwokatura PRL” otrzymali następujący członkowie Rady Adwokackiej w Rzeszowie: adw. Rajmund Aschenbrenner z Tarnobrzega i adw. dr Piotr Blajer z Jarosławia — za zasługi w pracy zawodowej i społecznej.

Okręgowa Rada Adwokacka w Rzeszowie składa serdeczne gratulacje wszystkim wymienionym kolegom, gdyż dzięki działalności tych kolegów i innych, którzy również w poprzednich latach uzyskali wysokie odznaczenia państwowe, regionalne i zawodowe, powstała w ten sposób piękna wizytówka dla naszej Izby. Ich postawa społeczna i zawodowa świadczy o dużym społecznym i zawodowym zaangażowaniu w tego rodzaju pracach członków naszej Izby.

Na marginesie tej notatki należy stwierdzić, że miejscowa prasa oraz komunikaty poszczególnych resortów informowały nieraz o obywatelskiej postawie adwokatów naszego regionu.

3. Dodatkowe przyjęcia

Izba wrocławska

Sprawozdanie ze Zgromadzenia Wrocławskiej Izby Adwokackiej odbytego w dniu 11 czerwca 1983 roku. Otwarcia zgromadzenia dokonał dziekan Izby Adwokackiej adwokat Zygmunt Ziemia podkreślając, że obecne Zgromadzenie jest pierwszym zgromadzeniem zwołanym pod rządami obowiązującej od dnia 1 października 1982 r. ustawy — Prawo o adwokaturze. Dziekan powitał zaproszonych gości: wiceprezesa NRA adw. Jerzego Bieja, przesów Sądów Wojewódzkich we Wrocławiu i Legnicy, prokuratorów

na aplikację adwokacką. W dniu 14 maja 1983 r. odbyły się kolejne spotkania adwokatów, a ściślej mówiąc — kandydatów na aplikację adwokacką, z komisją kwalifikacyjną naszej Rady, która dokonała oceny przydatności tych kandydatów na aplikantów adwokackich.

Na pięć wolnych miejsc przypadało 19 kandydatów, z których jedynie 16 zgłosiło się na spotkanie.

Znaczna część kandydatów zaprezentowała bardzo wysoki poziom wiedzy ogólnej oraz prawniczej i z tego grona przyjęto 5 najlepszych. Trzeba jednak zaznaczyć, że dotychczasowa praktyka przy tego rodzaju rekrutacji aplikantów skłania do szukania innego rozwiązania przyjąć na aplikację, mianowicie przez zastosowanie również pewnych testów oraz poszerzenia grona komisji o psychologa i ewentualnie pedagoga.

Skoro mowa o przyjmowaniu jednostek najzdolniejszych, to wypada podkreślić, że kandydaci ubiegający się o przyjęcie to głównie młodzież bezpośrednio po ukończeniu studiów, a tylko w nielicznych wypadkach osoby po poprzedniej aplikacji sędziowskiej.

adw. M. Cincio

wojewódzkich we Wrocławiu i Legnicy, przedstawiciela Komitetu Wojewódzkiego PZPR we Wrocławiu, dyrektora Biura NRA oraz nestora adwokatury dolnośląskiej, b. dziekana Izby wrocławskiej, adwokata Mariana Kuskowskiego.

Po wystąpieniu dziekana Zgromadzenie przystąpiło do wyboru przewodniczącego Zgromadzenia, sekretarzy oraz przewidzianych porządkiem obrad komisji. Współprzewodniczącymi Zgromadzenia zostali wybrani adw. adw. Małgorzata Iwanowska i Stanisław Krzysik.

Sprawozdanie z działalności ustępującej Rady Adwokackiej za okres sprawozdawczy przedstawił dziekan adw. dr Zygmunt Ziembka, wyrażając na wstępie podziękowanie zarówno działaczom samorządowym za ich pracę, jak i kolegom adwokatom za rzetelne wykonywanie swych obowiązków zawodowych, przyczyniających się przez to do ugruntowania praworządności. Mówca pozytywnie ocenił przygotowanie adwokatów do prowadzenia powierzonych im spraw, akcentując jednocześnie konieczność dalszego doskonalenia zawodowego w związku z nowymi aktami prawnymi uchwalonymi przez Sejm oraz w związku z powołaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego i możliwością zaskarżania decyzji administracyjnych.

Następnie sprawozdanie z działalności Sądu Dyscyplinarnego złożył jej prezes adw. Kazimierz Głowacki zaznaczając, że znikoma liczba spraw dyscyplinarnych przeciwko adwokatom świadczy o prawidłowości i rzetelności wykonywania zawodu przez członków Wrocławskiej Izby Adwokackiej.

Przewodnicząca Komisji Rewizyjnej adw. Bogumiła Wyrwisz przedstawiła sprawozdanie tej Komisji oraz zgłosiła wniosek o udzielenie Okręgowej Radzie Adwokackiej i Koleżeńskiej Kasie Wzajemnej Pomocy absolutorium z działalności gospodarczo-finansowej.

W imieniu przybyłych na Zgromadzenie gości zabrał głos prezes Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu Tadeusz Zmąćski, reprezentujący jednocześnie Ministra Sprawiedliwości, życząc zgromadzonemu owocnych obrad i wybrania najlepszych adwokatów do organów Izby wrocławskiej, tak by mogli oni należycie reprezentować adwokatów w relacjach wewnętrznych i na zewnątrz.

W otwartej dyskusji jako pierwszy wystąpił adwokat Tadeusz Kaszubski, wicedziekan Wrocławskiej Rady Adwokackiej, krytycznie oceniając te

przepisy prawa o adwokaturze, które w pewnym stopniu ograniczają uprawnienia adwokatów emerytów i rencistów w ich prawach jako członków korporacji. W dalszej części swego wystąpienia mówca przedstawił sylwetki cenionych, a nieżyjących już, niestety, adwokatów, którzy swój zawód traktowali jako służbę społeczną wobec narodu, przedkładając zawsze interes ogólny, tj. interes adwokatury polskiej, nad interes własny. Omawiając w dalszym ciągu historię adwokatury polskiej w okresie międzywojennym i tuż po zakończeniu II wojny światowej, zapelował do zgromadzonych, aby dokonali wyboru do władz samorządowych najlepszych adwokatów, którzy mogliby reprezentować zbiorową mądrość środowiska.

W sprawach finansowych Izby zabrał głos adw. Zdzisław Puniewski, wicedziekan Rady, podkreślając w swym sprawozdaniu, że mimo wzrostu wydatków Rada Adwokacka stara się o zmniejszenie składki na rzecz Izby Adwokackiej, co zresztą już nastąpiło na kilka miesięcy przed dzisiejszym Zgromadzeniem.

Współprzewodniczący Zgromadzenia adw. Stanisław Krzysik omówił kwestię nadzoru administracyjnego nad adwokatami i postulował wprowadzenie pewnych zasad, którymi powinien się kierować samorząd adwokacki przy rozstrzyganiu spraw personalnych, aby nie doprowadzać do niepotrzebnych niezadowolonych i dyskusji w środowisku adwokackim.

Przybyły na Zgromadzenie jako delegat Naczelnego Sądu Adwokackiego adw. Stanisław Warcholik, dziekan Rady Adwokackiej w Krakowie, dziękując Radzie Adwokackiej we Wrocławiu za dotychczasowe świadczenia finansowe na rzecz odbudowy zabytków Krakowa, zapelował o dalszą pomoc na ten cel, aby uchronić te zabytki przed zniszczeniem i zachować je dla przyszłych pokoleń.

W dalszej dyskusji głos zabrał adw. Rainer Jański z Zespołu Adwokackiego w Trzebnicy, dziękując ustępującej Radzie za pomoc, jakiej Rada udzieliła Zespołowi Adwokackiemu w Trzebnicy i oceniając pozytywnie współpracę Zespołów Adwokackich Izby z Radą Adwokacką.

W imieniu Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej przemówił wiceprezes NRA adw. Jerzy Biejał, wyrażając radość z możliwości występowania na Zgromadzeniu Adwokatury Dolnośląskiej, której pozycja wysoko oceniana jest przez NRA. Następnie mówca, omawiając ustawę—Prawo o adwokaturze, podkreślił, że ustawa nie uczyniła zadość wszystkim postulatam środowiska adwokackiego, ale niewątpliwie stanowi ona pewne osiągnięcie i stwarza możliwości działania w zakresie spraw publicznoprawnych, co w następstwie może stworzyć warunki do zmiany tej ustawy. Adw. Biejał poinformował zebranych o powołaniu Komisji mieszanej, składającej się z przedstawicieli Prokuratury Generalnej i Prezydium NRA, której celem będzie zapewnienie właściwej praktycznej obrony podejrzanego jeszcze w trakcie postępowania przygotowawczego. Mówca zwrócił również uwagę na konieczność właściwego przygotowania adwokatów z zakresu prawa administracyjnego, a to wobec dość znacznej liczby spraw, w których mogą występować adwokaci przed Nacelnym Sądem Administracyjnym.

Zgromadzenie, zgodnie z porządkiem obrad i regulaminem tych obrad, dokonało następnie wyborów organów samorządowych, a mianowicie dziekana, prezesa Sądu Dyscyplinarnego, Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej, Rady Adwokackiej, Sądu Dyscyplinarnego, Komisji Rewizyjnej, oraz delegatów na Krajowy Zjazd Adwokatury.

W wyniku przeprowadzonych wyborów do okręgowych organów adwokatury, skład osobowy tych organów

przedstawia się następująco:

Okręgowa Rada Adwokacka: adw. Stanisław Afenda — dziekan, adw. Zygmunt Ziemia — wicedziekan, adw. Zdzisław Puniewski — wicedz. skarbnik, adw. Stanisław Janikowski — sekretarz, adw. Danuta Derkowska, adw. Andrzej Kiszka, adw. Stanisław Kuchta, adw. Henryk Rossa, adw. Jerzy Sobczak, adw. Zbigniew Sołhaj — **członkowie Rady**, adw. Marek Gabryjelski, adw. Piotr Latos — **zastępcy członków Rady**.

Komisja Rewizyjna: adw. Stanisław Krzysik — przewodniczący, adw. Katarzyna Piasecka-Struzak — z-ca przewodniczącego, adw. Anna Graczyk, adw. Tadeusz Kitta, adw. Franciszek Myrdzio — członkowie, adw. Stefania Olas-Matacz, adw. Antoni Kańczuga — zastępcy członków.

Rzecznik dyscyplinarny — adw. Jan Chmielnikowski.

Sąd Dyscyplinarny: adw. Kazimierz Głowacki — prezes, adw. Juliusz Jabiecki — wiceprezes, adw. Witold Czuwara, adw. Maria Cwiklińska, adw. Leszek Gajda, adw. Andrzej Jochelson, adw. Małgorzata Kaczmarek, adw. Jerzy Kołodziej, adw. Wojciech Kwiatkowski, adw. Janusz Łuczyński, adw. Donata Miniewska, adw. Regina Pańkiewicz, adw. Ludwik Rostworowski, adw. Maria Strońska, adw. Andrzej Strumpf, adw. Jacek Szymański, adw. Jan Zawieruszyński — członkowie Sądu, adw. Wanda Koślińska, adw. Barbara Polańska, adw. Jan Nadolski — zastępcy członków Sądu.

Delegatami na Krajowy Zjazd Adwokatury zostali wybrani: adw. Lech Adamczyk, adw. Stanisław Afenda, adw. Marek Gabryjelski, adw. Leszek Gajda, adw. Marian Gliwa, adw. Stanisław Janikowski, adw. Tadeusz Kaszubski, adw. Andrzej Kiszka, adw. Stanisław Krzysik, adw. Stanisław Kuchta, adw. Katarzyna Piasecka-Struzak, adw. Zdzisław Puniewski.

adw. Andrzej Malicki